10/08/2021

Ο Μητροπολίτης Κορίνθου στα Μέγαρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στο Μελί Μεγάρων και στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, μετέβη την Κυριακή 8 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου, Συκιώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους κ. Διονύσιος προκειμένου να τελέσει την Θεία Λειτουργία και τα Μνημόσυνα της αειμνήστου αδελφής της μακαριστής μητέρας του Σοφίας Καραμπλάκα και της μακαριστής πρώτης εξαδέλφης του Κλεοπάτρας Μπούσουλα, μετά των συνοδών του Κληρικών Αρχιμανδρίτου π. Αρκαδίου Ραζνύ, των Διακόνων π. Δαμασκηνού Γεννηματά και Γεωργίου Μαρινάκη, καθώς και του εφημερίου του Ι. Ναού π. Ιωάννου Κάρκα.

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος, αρχικά, αναφέρθηκε στην Αγιογραφική ρήση, που αναφέρει ο Άγιος Λουκάς ο Ευαγγελίστης στις Πράξεις των Αποστόλων, «*διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος*» (Πραξ. ι΄, 38) τονίζοντας, ότι ο Κύριος με την Σάρκωσή του ήλθε, ευεργέτησε δια του Λόγου του και θεράπευσε τους

ασθενούντες ανθρώπους, επιτελώντας αναρίθμητα θαύματα. Ένα θαύμα όμως το επιτέλεσε στον Εαυτό Του και δεν είχε καμία σχέση με τ᾽ άλλα θαύματα. Ο Χριστός μεταμορφώθηκε στο όρος Θαβώρ θέλοντας να προετοιμάσει τους Μαθητές του για το επερχόμενο Πάθος Του, δηλαδή τον Σταυρό, δεικνύοντας έτσι την δόξα και την λαμπρότητα της Αναστάσεως. Αυτό το γεγονός έδωσε στους Μαθητές και κατ᾽ επέκταση στους Πιστούς την ελπίδα της Αναστάσεως και της θέωσης όλων των Πιστών εις τον Θεό ανθρώπων. Ακολούθως, θυμήθηκε περιστατικά από την νιότη του και την ζωή τόσο των μακαριστών όσο και άλλων, όπως Ιερέων, ενοριτών και ενοριτισσών του Ι. Ναού, που διηκόνησαν με ευλογημένο τρόπο, επί σειρά ετών, στον Άγιο Ιωάννη και δόξασε το όνομα του Αναστάντος Κυρίου, διότι εμαθήτευσε κατά τα νεανικά του χρόνια πλησίον αυτών των προσφύγων και άδολων ανθρώπων, που με απλότητα και αγιότητα βίου ζούσαν μακράν σκοπιμοτήτων και φιλαυτιών την ένθεη ζωή τους.

Φυσικά δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει θερμά τον επιχώριο κυριάρχη και αγαπητό του αδελφό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεγάρων και Σαλαμίνος κ. Κωνσταντίνο, ο οποίος για ακόμη μια φορά του παραχώρησε την άδεια να προσφέρει την Αναίμακτο Ιερουργία και τα Ι. Μνημόσυνα.